

(สำเนา)

ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2563

เพื่อให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีมาตรฐานและมีคุณภาพ สอดคล้องกับความในข้อ 13.1 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2561 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 และ 38 (1) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2563 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2563 และสภาวิชาการ ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2563 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2563 จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2563 ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2563”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตรที่เปิดหรือปรับปรุง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในประกาศฉบับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“คณะ” หมายถึง คณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีการจัดการเรียน การสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“หลักสูตร” หมายถึง หลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“หลักสูตรภาคปกติ” หมายถึง หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในช่วงเวลาทำการ โดยมีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์

“หลักสูตรภาคพิเศษ” หมายถึง หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในช่วงนอกเวลาทำการ โดยมีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์

“หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ” หมายถึง หลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นความรู้และทักษะด้านวิชาการ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างสร้างสรรค์

“หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ” หมายถึง หลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น ๆ โดยผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ หรือสหกิจศึกษา

ข้อ 4 ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มุ่งให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ แผนพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมาตรฐานวิชาการ และวิชาชีพของสาขาวิชา โดยหลักสูตรจะต้องมีมาตรฐานด้านผลลัพธ์ผู้เรียน อย่างน้อย 3 ด้าน ได้แก่

4.1 เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่าง ๆ ในการสร้างสัมมา อาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

4.2 เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณา การศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการ เปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และ ประเทศ

4.3 เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่า และรักความเป็นไทย ร่วมมือร่วมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนทั้งใน ระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

ข้อ 5 การจัดการศึกษาของหลักสูตรให้เป็นไปตามความเหมาะสม โดยยึดหลักว่า นักศึกษาทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักศึกษาที่มีความสำคัญที่สุด เพื่อให้ นักศึกษาสามารถ พัฒนาคตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้สาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องจัด เนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว โดยจะต้องมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

5.1 ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการนำความรู้มา ประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

5.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ เพื่อให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และใฝ่รู้

5.3 จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุล รวมทั้งการ ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม เพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.4 จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่าง เหมาะสม

5.5 มีการประสานความร่วมมือกับชุมชน หน่วยงาน และองค์กรต่างๆ เพื่อร่วมกันพัฒนา นักศึกษาตามศักยภาพ

ข้อ 6 ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค ระบบการศึกษาตลอดปีการศึกษา หรือระบบ หน่วยการศึกษา (module)

6.1 ระบบทวิภาค คือ ระบบที่แบ่งการศึกษาใน 1 ปีการศึกษาออกเป็น 2 ภาคการศึกษา ปกติ มีระยะเวลาการศึกษาภาคการศึกษาละไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ และอาจมีภาคฤดูร้อนซึ่งเป็นภาค การศึกษาไม่บังคับ ใช้ระยะเวลาการศึกษาประมาณ 6 สัปดาห์ โดยจัดจำนวนชั่วโมงเรียนของแต่ละกระบวน วิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

หลักสูตรใดประสงค์จะให้ภาคฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาบังคับ ให้กำหนดไว้ใน แผนการศึกษา

ในกรณีที่หลักสูตรจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชาฝึกงาน หรือฝึก ภาคสนาม หรือสหกิจศึกษา หรือโครงการ หรือกรณีศึกษา ในภาคฤดูร้อนที่ไม่เป็นไปตามแผนการศึกษา การ บริหารและการจัดการกระบวนวิชานั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นส่วนหนึ่งของภาคการศึกษาปกติ

6.2 ระบบการศึกษาตลอดปีการศึกษา ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 36 สัปดาห์ โดยมีระยะเวลาเริ่มต้นการศึกษา ระยะเวลาการศึกษา และการสิ้นสุดการศึกษาตามปฏิทินการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยมีปริมาณการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมง และจำนวนหน่วยกิต เทียบเท่ากับเกณฑ์กลางของระบบทวิภาค

6.3 ระบบหน่วยการศึกษา คือ ระบบที่แบ่งช่วงการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหัวข้อการศึกษา โดยมีปริมาณการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมง และจำนวนหน่วยกิต เทียบเท่ากับเกณฑ์กลางของระบบทวิภาค

ข้อ 7 ระบบหน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตบ่งถึงปริมาณการศึกษาของแต่ละกระบวนวิชา การกำหนดหน่วยกิตกระบวนวิชาให้เทียบเกณฑ์กลางของระบบทวิภาค ดังนี้

7.1 การเรียนการสอนภาคบรรยาย ที่ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง เป็นปริมาณการศึกษา 1 หน่วยกิต

7.2 การเรียนการสอนภาคปฏิบัติการ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ ระหว่าง 30-45 ชั่วโมง เป็นปริมาณการศึกษา 1 หน่วยกิต

7.3 การฝึกปฏิบัติ ใช้เวลาฝึก 3-6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ ระหว่าง 45-90 ชั่วโมง เป็นปริมาณการศึกษา 1 หน่วยกิต)

7.4 การฝึกงาน หรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึก 3-6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ ระหว่าง 45-90 ชั่วโมง เป็นปริมาณการศึกษา 1 หน่วยกิต

7.5 สหกิจศึกษา จำนวนหน่วยกิตต้องไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยฝึกปฏิบัติไม่น้อยกว่า 16 สัปดาห์อย่างต่อเนื่องหรือเทียบเท่า จำนวนชั่วโมงฝึกปฏิบัติรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 480 ชั่วโมง

7.6 การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ตลอดภาคการศึกษาปกติ ระหว่าง 45-90 ชั่วโมง เป็นปริมาณการศึกษา 1 หน่วยกิต

ในกรณีที่ไม่สามารถใช้เกณฑ์ตามข้อ 7.1, 7.2, 7.3, 7.4, 7.5 และ 7.6 ได้ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดหน่วยกิตของกระบวนวิชาตามความเหมาะสม

ข้อ 8 จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา

8.1 หลักสูตร 4 ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา

8.2 หลักสูตร 5 ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 10 ปีการศึกษา

8.3 หลักสูตร 6 ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 180 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 12 ปีการศึกษา

ทั้งนี้ ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

ข้อ 9 ชื่อปริญญา

ให้ใช้ชื่อปริญญาตามที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา

ข้อ 10 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

10.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดได้หลากหลายมิติ สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้ดี มีทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีเจตนารมณ์เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยให้ศึกษากระบวนวิชาต่างๆ จนเกิดความซาบซึ้งและสามารถติดตามความก้าวหน้าในสาขาวิชานั้นได้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนควรจัดให้มีเนื้อหาวิชาที่เบ็ดเสร็จในกระบวนวิชาเดียว ไม่ควรมีกระบวนวิชาต่อเนื่องหรือกระบวนวิชาขั้นสูงอีก และไม่ควรมำกระบวนวิชาเบื้องต้นหรือกระบวนวิชาพื้นฐานของวิชาเฉพาะมาจัดเป็นวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต โดยการบริหารจัดการให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติ/ประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด และให้ครอบคลุมมาตรฐานผลลัพธ์ผู้เรียน 3 ด้าน ดังปรากฏในข้อ 4

10.2 หมวดวิชาเฉพาะ (Field of Specialization) หมายถึง วิชาแกนหรือวิชาพื้นฐาน วิชาชีพ และวิชาเอกหรือวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้ หมวดวิชาเฉพาะมีจำนวนหน่วยกิตดังนี้

ก. หลักสูตร 4 ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาแกนหรือวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต และวิชาเอกหรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

ในจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกหรือวิชาชีพ 48 หน่วยกิตนี้ จะต้องมีการเรียนวิชา ระดับ 300 ขึ้นไปเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และในจำนวน 36 หน่วยกิตนั้น จะต้องเป็นกระบวนวิชา ระดับ 400 ขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยให้เป็นอย่างอื่น

ข. หลักสูตร 5 ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า 90 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาแกนหรือวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และวิชาเอกหรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต

ในจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกหรือวิชาชีพ 60 หน่วยกิตนี้ จะต้องมีการเรียนวิชา ระดับ 300 ขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต และในจำนวน 45 หน่วยกิตนั้น จะต้องเป็นกระบวนวิชา ระดับ 400 ขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 25 หน่วยกิต เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยให้เป็นอย่างอื่น

ค. หลักสูตร 6 ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า 108 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาแกนหรือวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 40 หน่วยกิต และวิชาเอกหรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต

ในจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกหรือวิชาชีพ 80 หน่วยกิตนี้ จะต้องมีการเรียนวิชา ระดับ 300 ขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต และในจำนวน 60 หน่วยกิตนั้น จะต้องเป็นกระบวน

วิชาระดับ 400 ขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยให้เป็นอย่างอื่น

หมวดวิชาเฉพาะอาจจัดในลักษณะของวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิต ของวิชาเอกที่สองอีก ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

วิชาโท หมายถึง กลุ่มกระบวนวิชาตามที่กำหนดในประกาศมหาวิทยาลัย ที่กำหนดให้เลือกเรียนเพื่อเสริมวิชาเอก หรือส่งเสริมความถนัดของแต่ละบุคคล และไม่ใช่กระบวนวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร ในกรณีที่กำหนดให้มีวิชาโท ต้องมีจำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ทั้งนี้ นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้มากกว่าหนึ่งกลุ่มวิชา

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้า จะต้องเรียนกระบวนวิชาระดับบัณฑิตศึกษาในหมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

10.3 หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง กระบวนวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนกระบวนวิชาใดๆ ระดับปริญญาตรี นอกเหนือจากวิชาเอกของหลักสูตรนั้น และวิชาโท หมวดวิชาเลือกเสรีมีจำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

ข้อ 11 แผนการศึกษา

หลักสูตรต้องจัดทำแผนการศึกษาไว้อย่างชัดเจน และดำเนินการให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในแผนการศึกษา เพื่อให้สามารถลงทะเบียนกระบวนวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตรสาขาวิชานั้น

ข้อ 12 การทดสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ

หลักสูตรต้องกำหนดให้นักศึกษาสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

ข้อ 13 การบริหารหลักสูตร

13.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตาม ประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้

ในกรณีของหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการศึกษา ปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย 2 ใน 5 คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการ โดยอาจเป็นอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย หรือเป็นบุคลากรของหน่วยงานที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีข้อตกลงในการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรนั้นร่วมกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 2 คน

กรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็นบุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้นอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมี

คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี

กรณีที่หลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า 1 วิชาเอก ให้จัดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า วิชาเอกละ 3 คน และหากเป็นปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น ต้องมีสัดส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการ 1 ใน 3

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน ทางมหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มิฉะนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

13.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร

หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง มีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว

อาจารย์ประจำหลักสูตรสามารถอยู่ประจำหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

กรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็น บุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้นอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี

13.3 อาจารย์ผู้สอน

อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำ ปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของกระบวนวิชาที่สอน

ในกรณีที่มิอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนก่อนที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 จะประกาศใช้ ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้

สำหรับกรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็น บุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้นอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้น มาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี

ในกรณีของอาจารย์พิเศษอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี ทั้งนี้อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของกระบวนวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบกระบวนวิชานั้น

ทั้งนี้ หากกระบวนวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรภายนอกมากกว่าร้อยละ 50 ก็สามารถดำเนินการได้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด แต่ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของกระบวนวิชานั้น ๆ ด้วย โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

ข้อ 14 การพัฒนาหลักสูตร

ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเป็นระยะไม่เกินรอบทุก 5 ปี สำหรับหลักสูตร 4 ปี ไม่เกิน 6 ปี สำหรับหลักสูตร 5 ปี และไม่เกิน 7 ปี สำหรับหลักสูตร 6 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อ 15 กรณีที่มีปัญหาในทางปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารและประสานงานวิชาการ และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

(ศาสตราจารย์คลินิก นายแพทย์นิเวศน์ นันทจิต)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่